

IC

Bereid je voor

Op bezoek bij de Intensive Care

Luuk en Maeve
op bezoek bij opa
bij de Intensive Care.

Hoi, wij zijn Luuk en Maeve. Samen met mama gaan wij op bezoek bij opa in het ziekenhuis. Opa ligt op de Intensive Care afdeling omdat hij erg ziek is. In dit boekje laten wij je zien hoe de afdeling eruitziet en wat iedereen doet.

Vind je het een beetje spannend om op bezoek te gaan? Je bent gelukkig samen en je mag ook een knuffel meenemen.

Als je een mooie tekening hebt gemaakt voor opa, dan mag je deze meenemen en bij hem op het bed leggen.

Wij lopen met mama langs de balie en zeggen dat we bij opa op bezoek willen gaan. Wanneer de verpleegkundige niet bij opa op de kamer is, zit hij of zij meestal achter de balie. Ook daar kan hij of zij goed op opa letten. Op de computer kan de verpleegkundige alles bijhouden over opa. De verpleegkundige gaat met ons mee naar de kamer waar opa ligt.

Opa ligt in een speciaal ziekenhuisbed en heeft een blauwe ziekenhuispyjama aan. Zo kunnen de verpleegkundigen hem makkelijk verzorgen. Omdat opa zo ziek is, ligt hij te slapen.

De dokter van opa draagt meestal een lange witte jas, meerdere keren per dag onderzoekt hij of zij opa om te kijken hoe het met hem gaat.

Opa ligt aan allerlei apparaten en machines die geluiden maken. De apparaten helpen de verpleegkundigen om goed op opa te letten. Met de buisjes en draadjes die je ziet, is opa verbonden aan deze apparaten. Opa heeft ook een buisje in zijn mond. Hiermee krijgt hij zuurstof (lucht). Doordat dit buisje in zijn mond zit kan opa niet praten. Als het weer wat beter gaat met opa kan hij soms ook weer wat schrijven. Zo kunnen we toch een beetje met elkaar praten. Soms moet opa hoesten omdat het buisje kriebelt in zijn keel, dit is helemaal niet erg.

Er is altijd een verpleegkundige die voor opa zorgt. Overdag, in de avond en in de nacht. Ze wassen opa, verschoenen zijn bed en poetsen zijn tanden. Ook zorgen ze ervoor dat opa zijn medicijnen krijgt. Hiervoor heeft opa een buisje in zijn arm of hals. Via allemaal pompen en buisjes krijgt hij zijn medicijnen. Hier voelt opa niets van. Als een medicijn op is, hoor je een geluid, dan moet de verpleegkundige nieuwe medicijnen geven.

Opa kan zelf niet eten, omdat hij zo ziek is. Eten is wel heel belangrijk om beter te worden. Daarom krijgt opa voeding uit een zakje, dit gaat door een sonde (een klein slangetje) van opa's neus zo naar zijn maag.

Naast het bed van opa hangt een computerscherm, dit noemen we de monitor. Hierop zie je lijnen en cijfers in verschillende kleuren.

De verpleegkundigen en de dokters kunnen op deze manier zien hoe het met opa gaat. Uit de monitor komen ook allerlei geluiden. De verpleegkundige let daarop en weet precies wat elk geluid betekent.

Na het bezoek bij opa hebben we nog even gespeeld in de
wachtkamer. We hebben ook nog een kleurplaat gemaakt en
deze mochten we ophangen op de kamer van opa.

Opa is wakker en mag naar de verpleegafdeling om aan te sterken voordat hij naar huis kan. Dit is het einde van het boekje. Nu weten jullie hoe de Intensive Care eruitziet en hoe het is om er op bezoek te gaan. Als je iets niet begrijpt, mag je het altijd aan een verpleegkundige vragen.

Natuurlijk is het moeilijk dat jouw familielid, vriend of vriendin in het ziekenhuis ligt, je kan en mag er best verdrietig over zijn. Dat mag je altijd zeggen, tegen je ouders, vrienden of op school tegen de meester of juf.

